

OFFICIAL SELECTION
INTERNATIONAL
FILM FESTIVAL
ROTTERDAM
2015

Ik ben Alice

KEYDOCS & NCRV
presenteren

IK BEN ALICE

IK BEN EEN ZORGRBOT

Een documentaire (80 / 53 minuten) van **Sander Burger**

Midden in de stormachtige discussie over de participatiemaatschappij, als antwoord op de vergrijzing én de razendsnelle ontwikkelingen op het gebied van robotica en de actuele zorgen daarover, laat regisseur Sander Burger de nieuwe praktijk van robot-mantelzorg zien. Is maakbaarheid dan toch geen illusie?

Trailer: <http://keydocs.nl/nl/movie/ik-ben-alice>

Om in de toekomst te kunnen voldoen aan de vraag naar zorg voor eenzame en dementerende ouderen wordt zorgrobot Alice ontwikkeld. Kan een robot een menselijke band met iemand opbouwen, een mens van vlees en bloed vervangen? Mevrouw Remkes, Schellekens-Blanke en van Wittmarschen die in IK BEN ALICE bezoek van haar krijgen passen precies in de doelgroep van onderzoeksgroep SELEMCA, die met hulp van wijkzorg en familie probeert uit te vinden hoe 'sociobot' Alice zich moet gedragen om te zorgen dat eenzaamheid minder vat op de vrouwen krijgt. De uitkomst van het onderzoek is voor alle betrokkenen onthullend.

Officiële selectie door de 44e International Film Festival Rotterdam 2015 voor de sectie Limelight

"Aangrijpend, ontroerend en in moreel opzicht soms ook verwarrend" (IFFR)

IK BEN ALICE is vanaf februari 2015 te zien in filmhuizen én instellingen in de zorgsector, zoals verpleeg- en verzorgingshuizen, opleidingen en mantelzorgverenigingen. U kunt IK BEN ALICE ook binnen uw organisatie vertonen, bijvoorbeeld in combinatie met een debat of lezing.

Voor informatie, boekingen en vertoningsdata: www.keydocs.nl

Synopsis

God schiep de mens naar zijn evenbeeld, de mens schiep Alice.

Ouder worden gaat met gebreken. Isolement is er daar een van. Er is te weinig personeel. Familie is er niet, op afstand of te druk. Er zijn, kortom, te weinig mensen die de laatste levensfase van de snel groter wordende groep ouderen zo aangenaam mogelijk kunnen maken. Om in de toekomst toch aan de zorgvraag te kunnen voldoen, wordt hard gewerkt aan zorgrobots waarmee mensen langer en beter zelfstandig thuis kunnen blijven wonen.

Alice is een socio-bot, een sociaal wezen, en niet in staat om koffie te zetten zoals sommige andere robots. De focus van de wetenschappers die haar ontwikkelen ligt in het maken van software die menselijke gevoelens als angst, verdriet en woede kan herkennen, daarop kan reageren én deze emoties zelf kan tonen. Alice zal echt contact maken met mensen; juist datgene waar in de toekomst geen tijd en geld meer voor is. Je zou dus denken dat Alice met gejuich wordt ontvangen.

Mevrouw Remkes komt al twee weken haar huis niet uit omdat de lift stuk is. Mevrouw van Wittmarschen is slecht ter been en mist haar enige zoon die in Portugal woont. En voormalig zangeres mevrouw Schellekens-Blanke ziet het leven somber in nu haar bewegingsvrijheid steeds beperkter wordt. Ondanks hun kleine wereld, zien de bejaarde vrouwen en hun omringende familie en zorgverleners het aanstaande bezoek van zorgrobot Alice argwanend tegemoet. “Kan moeder baat hebben bij aandacht van een gevoelloze pop?” Ook de wijkverpleegster betwijfelt Alice’ geestelijk vermogen. “Wat kan een leuk speeltje, een robot met een lief meisjesgezicht, nou betekenen?”

De onderzoeksgroep - SELEMCA - is multidisciplinair opgezet. Behalve wetenschappers werken bijvoorbeeld ook mensen uit de zorg mee, zodat er veel van hun kennis in Alice kan worden gestopt.

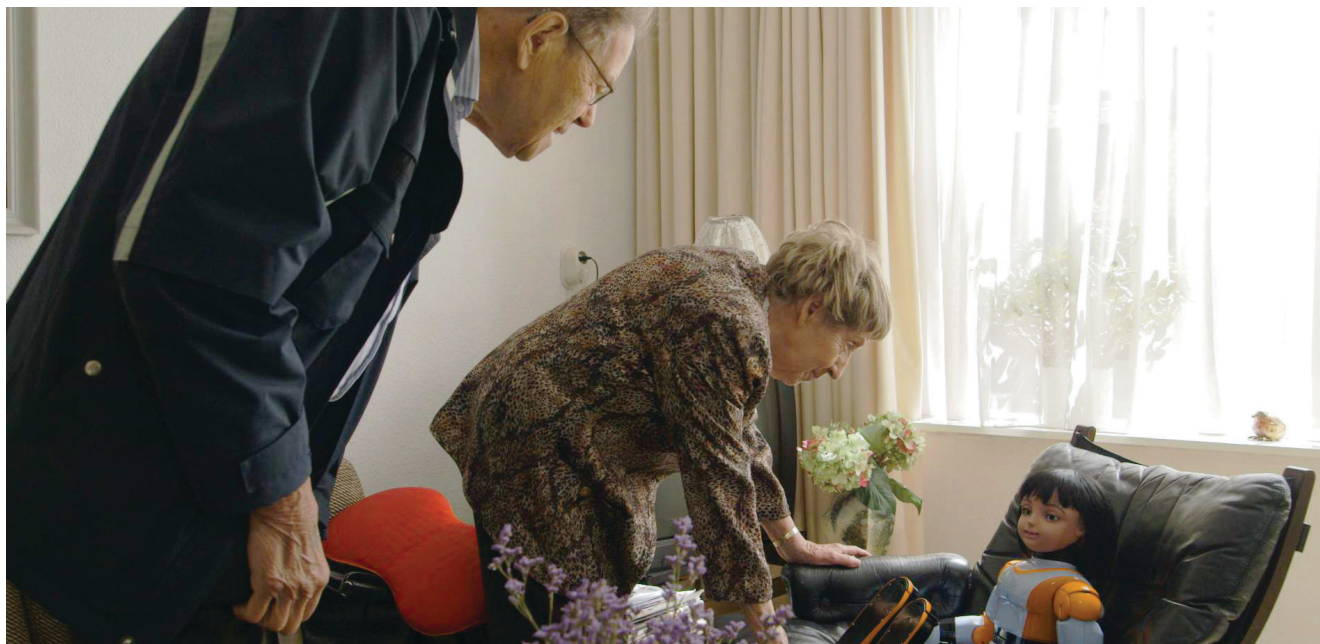
Als een soort hersenen wordt een computermodel van hoe de mens zich sociaal-emotioneel gedraagt in de robot geïntegreerd. Alice kan daarmee moreel redeneren en leren van de gebruiker, claimen de wetenschappers. De ideale verzorgster die altijd antwoord geeft, helpt de medicijnen niet te vergeten met het geduld van een engel. Zal Alice haar gezelschap uit hun sociale isolement kunnen halen?

Gaandeweg de bezoeken van Alice, die door programmeur Desmond Germans bij de vrouwen thuis op de bank wordt geïnstalleerd, ontrolt zich een wonderlijk schouwspel. Mevrouw Remkes heeft al snel haar hart verpaid. En ook de dames Van Wittmarschen en Schellekens-Blanke laten hun afstandelijkheid geleidelijk varen; er wordt gekletst, gezongen en gelachen.

Terwijl Alice de wereld leert kennen, ontstaat een nieuwe werkelijkheid, met minder zorgen over zorg.

Directors statement

Bij het maken van de film ging het mij om de vraag op te werpen of dit de richting is waar we als maatschappij met onze ouderen heen willen. De film is een documentaire - de drie dames en de wetenschappers zijn geen acteurs en wat er gebeurt is niet vooraf gescript. Wat Alice doet is deels spontaan, deels geprogrammeerd en deels ingebracht door een wetenschappelijke methode die 'The Wizard of Oz' heet. Hierbij wordt de dialoog op afstand gestuurd door een wetenschapper. De ontwikkelingen op het gebied van robotica gaan echter zo snel dat wat IK BEN ALICE nu laat zien over twee jaar realiteit is en over vijf jaar hopeloos verouderd.

Regisseur

Sander Burger werd geboren 1975 in Korhogo, Ivoorkust en woonde tot zijn achtste in verschillende landen. Na zijn middelbare school studeerde hij Geologie aan de Vrije Universiteit in Amsterdam maar meldde zich na het behalen van zijn propedeuse aan bij de Filmacademie voor de studierichting productie. Al tijdens de opleiding bleek Sanders interesse meer bij regie te liggen. Sander studeerde in 2001 af en ging verder als documentaire-regisseur. Meteen na de academie regisseerde hij zijn eerste twee documentaires *Ons Waterloo* (2002) en *In de naam van de Zoon* (2003). In 2004 verliet hij het documentaire pad en maakte de korte fictiefilm *KOEN!* waarvoor hij werd genomineerd voor de NPS KORT! Prijs. Hierna volgde een drietal speelfilms *Olivier etc.* (2007) *Panman, rhythm of the palms* (2008) en *Hunting & Zn.* (2009). In 2010 werd hij benaderd om in samenwerking met Wilfried de Jong en het RO theater een kunstprogramma te maken voor museum Boijmans van Beuningen. Hieruit volgden 3 seizoenen van het absurdistische tv programma *Boijmans TV* dat zowel bij het tv publiek als het kunstminnende publiek hoge ogen gooide. Met 'Ik ben Alice', is Sander weer terug waar hij ooit begon: 'Ik ben Alice' is zijn eerste lange documentaire.

Producent

KeyDocs, het Amsterdams documentaire productiebedrijf van Janneke Doolaard, Hanneke Niens & Hans de Wolf, produceerde sinds haar oprichting eind 2009 prijswinnende documentaires als *This is my picture when I was dead* (Mahmoud al Massad) en *Over Canto* (Ramon Gieling), dat een Kristallen Film status bereikte voor het hoge aantal bioscoopbezoekers, en publiekssuccessen als *Paradijsbestormers* (Floor van der Meulen), *Gitaarjongens* (Erik de Bruyn) en *De man met 100 kinderen* (Vuk Janic). Onder leiding van Janneke Doolaard, wier loopbaan begon bij Egmond Film, het Oscar® winnend bedrijf dat in 2006 onderdeel werd van Eyeworks, staat bij KeyDocs de visie van de filmmaker centraal. Uitgangspunt is het ontwikkelen en produceren van documentaires waarin een belangwekkend onderwerp gekoppeld wordt aan een originele vorm. KeyDocs werkt daarbij intensief samen met de omroepen, en heeft profijt van het uitstekend internationale netwerk van haar oprichters.

Crew

Filmplan & Regie

Sander Burger

Cinematografie

Sal Kroonenberg NSC

Geluid

Taco Drijfhout, Gideon Bijlsma, Hein Verhoeven

Montage

Manuel Rombley

Muziek

Jeroen Arts

Sound design

Jan Schermer

Research & Productieleiding

Annemiek Munneke

Uitvoerend producent

Sylvia Baan

Producer NCRV

Yolande van der Blij

Commissioning editor NCRV

Jelle Peter de Ruiter

Producers KeyDocs

Janneke Doolaard

Hanneke Niens & Hans de Wolf

In samenwerking met SELEMCA, VU Amsterdam en CRISP

Deze film is mogelijk gemaakt met steun van het Mediafonds

MEDIA
FONDS

